

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ—ΧΩΝΟΝΙΚΗ—ΦΙΔΙΑΣΤΙΚΗ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 4
Αθήναι 19 Ιανουαρίου 1903.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΑΙΖΕΙ

μέση στην Ελληνική Τέμενος της όδος Στυδίου. Ήδη μάνικες πατέρες, οι ιπερούλικες γυμναρές καὶ οἱ έννικες τους Εθνούς πατέρες παίζουν τὸ χαριτωμένο παιγνιδάμα τὰ διασκεδαστικά τους: τὰν ἐπικύρωσιν καὶ τὰν μάκρωσιν τῶν θηλογινῶν.

Καὶ αἰτιγέλογον λόγας καὶ κατιφέρουν γροθίες επὶ τῷ βίντατος καὶ κουράζουν τὰ φωνητικά τοὺς δογανά καὶ ἔξιρθορθονούν ἀπὸ τὰς βιτίτις χειρονομίες τὰ χέρια τοὺς καὶ στραβώνονται ἀπὸ τὴν γούρλωμα τὰ μάτια τοὺς — καὶ γιατὶ ὅλη μάτι;

Γιὰ νάποδειξον ὅτι πέντε, δέκα, εἴκοσι ἑκάδογης εἶναι ἀντικοὶ — ἄλλες λόγω δινηλικότητος, ἄλλες λόγω ἀπειράστερον. ἄλλες λόγῳ ἀντικροθεντικότητος — γιὰ ν' ἀκριδώσαντας μᾶλις μῆτρας τὰς γυναῖκας καὶ μόνης βουλευτικῆς περίδους νὰ ἀναδειχθῇ πρῶτος ἐν τοῖς πολιτοῖς καὶ ὡς ἔντιμος πολιτικής καὶ ὡς σήτως μελετημένος πάντοτε καὶ σύνφωνος καὶ ἀδρεπής, ρὴ ἀποκείμενον πατριωτικὸς γύρους κενοῖς οὐτίκα καὶ γεμάτους ἀπὸ τοῦ Βίκτορος, ἄλλη ἀναρρώσιν περὶ τοῦ τέλος καὶ παρευτέλιον τὰς ξητήματα ἐν τῇ οὐσίᾳ των, γυμνά, γωρίς τὰ ξεμωρασμένα γρυπέγκρατα καὶ γωρίς τοὺς ξεμυμασμένους φρυγορονισμούς, οἱ ἀπέσι καὶ ἀπὸ τὴν ἐρετειγήν βουλὴν δυστυχῶν δὲν οὐ λίπουν.

Αἱ συνεδριάστεις αἴτιαι τῆς βουλῆς, αἱ διάφορες οἰκογενειακαὶ, ἐπρεπε νὰ γίνωνται γυναικικοὶ, κείλειταινον τῶν θυρῶν. "Ἐπρεπε μᾶλις νὰ μένουν ἐκεῖ μέσοι, τὰ λεγόμενα καὶ τὸ ἀποκείλαπτόνενα, καὶ νὰ μὴ τὰ βλέπῃ ὁ λαός καὶ νὰ ἔνται τάκοιη καὶ νὰ μὴν κλαίη τὸν παρθενικὸν ἀπὸ τὸ αἷμά του γιὰ νὰ πληρώνονται διακοπίους τόσοις φωνακλάδες ποὺ δεῖται νὰ παίρνουν ἐπρεπε νὰ δίδουν καποιοι δικαιώματα εντόθιν εἰσερχόμενοι τὸν Συνταγματικὸν αἴτιον ιπποδρόμιον.

Τὰ πυρία παιζεῖ! Καὶ ὁ καπετάνιος Λογοέδας καὶ ἄλλος καπετάνιος Λεοντάρης, ἀπό

καποιο μέρος τῆς Μικρᾶς Ασίας δρυμώμενος, στρατολογοῦν πολεμιστὰς γιὰ νὰ ἐκστρατεύσουν τὴν δνοιξίν κατὰ τῶν Βουλγάρων! ..

Δὲν ἀρματόνοται καὶ δὲν παίρνουν τὰ παλικάρια τους καὶ δὲν πᾶν νὰ παραπαχθοῦν στὸ γιατίκι τῆς Βουλγαρίας, καὶ δὲν πᾶν νὰ φωνάξουν στοὺς πατέρας τοῦ "Εθνούς": — "Ορέ, βιάλιετ' Βουλγαρίκο τὸ κάνατ' ἐδῶ μέσα;

ΜΕ ΔΙΚΑΙΑΝ

γιαρὸν καὶ μὲ δικαιοτίαν ὑπερηγόνειν ἢ προγειωσινή «Εστία» ἀναγγέλλει στὸν εύρον καὶ ἐκλεκτὸν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς κύκλου, διὰ ἀπέκτησης μόνιμον πολιτικὸν ἀρθογόραφον τῆς τὸν τέως βουλευτὴν Εφρινίδος καὶ δικεκριμένον συνδελφον κ. Εμμ. Ρέπουλην.

Βέτυγῶς δὲ τὴν «Εστίαν» καὶ δὲ τοὺς ἀναγνωστας τῆς καὶ δὲ τὴν ἀθηναϊκὴν δημοσιογραφίαν ἀκόμη, δ. κ. Ρέπουλης δὲ ἔξελέγη φίτος βουλευτῆς — τοις διότι κατὰ τὴν βουλευτεῖν του ἐρεδόντες νὰ μὴ πολιτευθῆ ὡς βουλευτὴς τῆς Εφρινίδος κατεξοδεύνων δηλ. τὸν κώνον του εἰς τὸ κυνήγιον τῶν μικρορουτρετίων, ἄλλ' ὡς βουλευτὴς τῆς Ελλάδος, ἀρροτεύμενος εἰς τὰ γενικῶτερα ζητήματα.

Οἱ ἔκλογες του τὸν ἀπεδοκίμασαν καὶ ἐπρεπε νὰ τὸν ἀπεδοκίμασουν, ἀφοῦ καὶ κύτης δὲ τῆς πολιτείας του ἀπεδοκίμασε δικαιοίους τόσους πατέρας φιλοτέχνησον τοῦ "Εθνούς", κατορθώτας ἐντὸς μιᾶς καὶ μόνης βουλευτικῆς περίδους νὰ ἀναδειχθῇ πρῶτος ἐν τοῖς πολιτοῖς καὶ ὡς ἔντιμος πολιτικής καὶ ὡς σήτως μελετημένος πάντοτε καὶ σύνφωνος καὶ ἀδρεπής, ρὴ ἀποκείμενον πατριωτικὸς γύρους κενοῖς οὐτίκα καὶ γεμάτους ἀπὸ τοῦ Βίκτορος, ἄλλη ἀναρρώσιν περὶ τοῦ τέλος καὶ παρευτέλιον τὰς ξητήματα ἐν τῇ οὐσίᾳ των, γυμνά, γωρίς τὰ ξεμωρασμένα γρυπέγκρατα καὶ γωρίς τοὺς ξεμυμασμένους φρυγορονισμούς, οἱ ἀπέσι καὶ ἀπὸ τὴν ἐρετειγήν βουλὴν δυστυχῶν δὲν οὐ λίπουν.

Ο.κ. Ρέπουλης ὡς βουλευτὴς ἐτίμητε τὴν ἀλληλικὴν δημοσιογραφίαν, ἀπὸ τὰ σπλαγχνά τῆς ἐποίας ἔθηκε. Ἐπινεγρύμενος τῶρα παλιν στοὺς πιώτους ἔρωτές του, κατὰ τὸ Γελλιάκον λόριον, θά συνεγήτη μίαν φωτεινοτέτην ἐργασίαν, τὴν ἐποίην τόσον ἀποτόμως καὶ ἀστόργως διέκοψε διὰ νὰ φεύγῃ στὰς δολερὰς ἀγκάλις τῆς Αττιγάνης Πολιτικῆς.

Δικηθέλιον τὰ εἰδίκερην συγχρητήρικα μάς εἰς τὴν «Εστίαν» διότι ἀπέκτησεν ἐν γάντι διακεκριμένον συνεργάτην καὶ τὴν θεμοτάτην εὐγνωμούνην μᾶς εἰς τὸν καλούς ἔκλογτος Εφρινίδος, διότι μᾶς ἀπέδωκεν, καὶ εἰς ἡμέρας μάλιστα τόσον γχλεπτὸς δὲ τὴν Λαγκάκην ἰδίως δημοσιευρχίαν, ἐναν προσφιλῆ καὶ ἐκλεκτὸν συνδελφον.

ΣΤΟΝ ΠΕΡΙΒΟΛΟΝ

τῆς βουλῆς συζητοῦν δύο περὶ τῶν ἀνηλίκων βουλευτῶν.

— Πρέπει νὰ πεταγθῶν οἱ ἀνήλικες ἀπὸ τὴν βουλὴν!

ματος, μπροστὰ εἰς τὸ ἀνοικτὸν βιβλίον τῆς ἀπηργολημάνη εἰσέτι δημοσιεύσηται ἡ ἀνοίωμα. "Η μάγισσα κύπτει δημοσιεύσηται εἰς τὰς παλάμας τῆς Δογίστης τὴν καμηγή τῆς ἑταίρως.

πεντέλεια (ἐπὸ τοῦ ὄψους τῶν καγκιδώματος μετὰ τὴν σιωπήν).

Μεγάλος θρύσιος ἐκεῖ κάτω . . . "Απειρες φωνες . . . λέσι καὶ φωνάζουν : «Πανθέα! Πανθέα!...» "Ολη ἡ ἀκτὴ ἐβυθίσθη εἰς τὴν σκιάν . . . Εἶναι ἀκόμη μία λωρίδα κοκκινιωπή καὶ φαίνονται ἀκόμη ἡ γιρλάνδες ποὺ περνοῦν, περνοῦν . . . Εἶναι ἀπειρες . . . Μία βάρκα κατεβαίνει μόνη, γωρίς κωπηλάτες, ἔρημη, ἐγκαταλειμένη εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ νεροῦ...

Γραδενίγα πρὸς τὴν μάγισσαν.

Πάρε, Σκλαβοῦνα! Η ζωή της τώρα εἶναι στα γέρια του. Κάμε μίαν καλήν μαγείαν.

("Η μάγισσα πέρνει τὰ μαλλιά καὶ τὰ γόνια εἰς τὴν κέρινην μαρφάν, γύρω ἀπὸ τὸ κεφάλει).

· Η μάγισσα.

Τώρα δύο πετράδια ἀπὸ γαγάτες γιὰ τὰ μάτια: εἴναι γαλανὸς καὶ ἔνα μαύρο.

Γραδενίγα.

· Εκείνη ποὺ ἔχει: ἔνα περιλαίμιον ἀπὸ γαγάτες θὰ πάρη ἔνα γρυπό.

— Καὶ γιατί;

— Γιατί, λέσι; Μὰ βρεφοκομεῖο ἔγινε ἡ Βουλή;

Πειδιά βυζαντίνα πάλουμε νὰ μής διοικήσουν;

— "Ακουσε, φίλε μου! Η Εδιάθατες τὴν «Γαλάταισιν τοῦ Βασιλειάδη;

— Αἴ, καλά!

— 'Ενθυμεῖσαι τί λέγει: ὁ Πυγμαλίων; Εύλογότερον εἶναι νὰ διοικήσῃ κανεὶς ἐν τη Κράτος παρὰ μίαν γυναῖκα!

— Κ' ἔπειτα,

— 'Αροῦ κατὰ τὸν νόμον εἰτ' ἐνῆλκε στὰ εἰκόνας ἔνα καὶ μπορεῖ νὰ νυμφευθῆς, γιατί νὰ μήν μπορῆς καὶ ἀπὸ τὰ εἰκόνας ἔνα νὰ διοικήσῃ ἔνα Κράτος καὶ δπως μάλιστα διοικεῖται τὸ δικό μας;

ΕΣΧΑΤΩΣ

γίνεται τόσην κατάχοιταις μιᾶς δράσεως, ἀποκρυπταλωθείσης πλέον στὴν ζουλευτικὴν γλωσσαν, τῆς περιφύμου δράσεως εἰς τὸν έθαρρυμογονοῦ τοῦ προγράμματος».

"Ολ' οἱ κυθερωνικοὶ βουλευταί, οἱ ξυνούτες λόγους νὰ δυστροποῦν καὶ νὰ ἀπειλοῦν μέλλουσαν ἀποδίγητον, δὲν διατάζουν νὰ βροντοφωνοῦν, ἐρωτώμενοι, ὅτι οἱ ἀποστολιστικοὺς μάνον ὅταν η Κυθερωνικής δὲν ἔπιμενη εἰς τὸ προγράμματος της τὴν έθαρρυμογόνην;

"Μοιάια οὐ δράσις, πατικικωτάτη! "Αν τὸν ἀποκέπετε ὅμως ὀδύσσον, δὲν θὰ διογνίσετε νὰ βροῦτε ὑπὸ τὸ λαμποκοποῦν Βερνίκι της τὴν ίδιατελείαν, οὐ δόπια ἐν γένει τὰ δυνταγματικὰ Κράτη, καὶ κατ' ξέχογκην εἰς τὸ ιμέτερον. Λύτο τούλαχτον ἀπέδειξαν μέχρι ποῦδε τὰ πράγματα.

ΕΝΑ ΔΡΑΜΑΤΑΚΙ

μικρό, σπαρακτικότατην — ένα κομμάτι κουρελα σύμφωνο ἀπὸ τὴν ζωὴν, διεδιπλώθηκε ἔνα μεσημέριον Αθηναϊκόν, προχθές άκρη, ἐπανω σὲ μιὰ ταράτσα. Ήττο ύπερτριπτα, ἀλλὰ δὲν τὸν δημιούργησεν ὁ σκαπανεύς ἐξ αυτῆς της, ὅπως ἔγραψαν αἱ έληγεις ὅτες ήλικονς ἀλλούς πειδὸς σπουδαίους καὶ πειδὸς σπαρακτικοὺς. Καὶ αὐτὸς τὴν διέθασαν ἐπάνω στὴν γηπάνη ταράτσα — καὶ αὐτὸς τὴν έγκρέμισαν κάτω στὸν πλακοστρωμένον αἴγαν.

"Επινε — ποιός ξέρει γιατί; — επινε πολύ. Καὶ τὴν έβωναζαν τρελλὴ τὰ παιδιά τῆς γειτονιᾶς. Καὶ

Λουκρετία.

· Έγώ!

Κατερίνα.

· Έγώ!

Ορθολα.

</div

ΝΕΥΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

ΤΑ ΛΙΘΟΣΤΡΩΤΑ

— Επήγεις ποτέ που στή Σμύρνη; "Οχι, είπες; Αλλοι πόνοι, φίλε μου, είγουν νά μήν πᾶς, όφειν είσαι τόσον νευροπαθής... .

— Δεν έσυλλογίσθηκε ποτέ μου νά πάγω! χάπην της έγω.

— Δεν θά περάσῃ πολὺς καιρός και θ' άποφασίσῃς νά φύγης άπό της Αθήνας. έξηκολούθησεν έκπτωσης, ένω το βλέμμα του έξηγριούτο και ή ζωή του έγένετο δραματικότερη, διότι λέγουν τά μυθιστορήματα. Είναι ωραία πόλης ή Σμύρνη. Δεν έχει σκόνη και θάχη βρέγη δεν λασπώνουν πολὺ οι δρόμοι της. Άλλοι μόνον θυμοί άντι θελήστηκαν νά κάμης έπιπτες μέτο το άμαξι. Αχειρώτατα τά άμαξια και έκτις τούτου τα άλογά των διαρκώς γλυττώνυν και πέτσουν, πέρτουν, πέρτουν... μ' άλλα τά τακόνια πού έγουν στη πέτσαλά των.

— Στά πέτσαλά των:

— Ναί, παράξενο σού ράινεται, Τακούνια διπλά, κάθε άλογο και έκτια τακούνια, ή μελλον γάντζους, διά νά μή γλυττώνη στά περίφρυνα λιθόστροτα γλυττώνη θυμού. Δι' αυτό έβερβεν στή Σμύρνη, διότι δεν έπερχον έδοστρωτήρες, ένα νέον έπάγγελμα: οι λιθοξόοι την δρόμων...

— Οι λιθοξόοι τών δρόμων;

— Ιεχίωτις... "Ανθρώποι καθήμενοι σταυροπόδι καταμεστής του δρόμου και μέτο την σφίλην και την σφίραν τού λιθοξόου στά γέρεια, γαράζοντες κανονικάς κοίλας γραμμής, έρχονταις και καθέτους και διαγωνίους: πάνω ει: τά: ώρας πάνες της Νερά πόλεως που είναι στρωμένοι οι κεντρικοί δρόμοι, διά νά μή γλυττώνη τά ζώα και οι ανθρώποι άκομη. Άλλοι οι τραχοί τῶν άμαξων και αι σόλες τῶν διαβατῶν πού ούτε σταύρωνται, ήλλα και φύεται, ίσοπεδώνται τά: πάνες διακιδώς και δικούνται: έγουν δουλειάς οι λιθοξόοι...

— Και θά κάρουν έκει πολὺν κρότον τά άμαξεις, αι;

— Μπέρχονται ποτέ έμπρος σου συντάγματα πυροβολικού μέτο τά σκευοφόρος των ένω τροχασμών; Έξερχονται ποτέ σκύρρα κάτω άπό το παράθυρό σου; Έτοιμες γ.ά νά σωθῆς άπό κάρρων άπό ρυτήρων έλαχυνον ένω τον σου; Σε έξαρνισεν έμοιρωνται βαρελότων; Όλα αύτά φίλε μου, είναι τίποτε έμπρος στὸν ξαλασμόν Κυρίου που καρνεντένα και μόνον άμαξη θάτων περιηρά έπάνω σὲ δρόμον πλακοστρωμένον, διότι στή Σμύρνη. Και θυμούς ή Σμύρνη δεν έχει ούτε τό έν δέκατον τῶν άμαξῶν της Αθήνας, μ' άλλον τῶν διπλάσιων πληθυσμών της... Μπέρχονται οι ποσκηάσηδες δύοις τῶν Αθηνῶν θά γείνουν πάχηπλουτοι, ένω οι άμαξέδες, θά γείνουν δήμιους τῶν νεύρων μας και τῶν έπαρχειών μας, χωρίς νά έπάρχη έλπις δι τούς φτωχόνων και αύτοί...

νομοργάκιαν έμπηκες έκει μέσα; Ήτες μου, πάς μου.

Γραδεία,

"Η Πανθέα είχε βάλει προκήρυξι ζητοῦσα μίαν νέαν κοινωνίαν ή έποια νά της κτενίση τά μαλλιά μένειν πρόπον. Διότι άνδιαστεν δύοις τούς γνωστούς τρόπους. Εμπορία αύτό και προσερέθην εις μίαν ήπηρέτωντά της εις την έποικην έξεισίσα την έπιδεισιότητά μου. Και προσεκλήθην νά δύσω δείγματα της τέχνης μου. Η Νέρισα μέτε περιέμενε μέσα σὲ μίαν γόνδολα. "Οταν άνεβην εις τον Πουκένταυρον έπερμα σάν τού φύλλο.

Γραδεία,

"Έκεινος ήτο έκει; Τον είδες;

Τακωθέλα.

"Ητο έκει. Ανέπνεε τά φιαλίδια τῶν άρωμάτων γιά νά μεθυσθῇ. "Οταν μέτε είδε μπροστά της ή Πανθέα τού είπε μισογελαστή και μισοσκυθρωπή: «Νά μία προσέπι ή έποικη δεν έχει παρά τά δύο της γέρια: "Α!, δύος μου γιά την τοαλέττην μου μίαν μικράν σκλάδια που νά έχη έκατό δάκτυλα εύληγιστα και έπιδέξια!» Έγω έτρεμα. Μ' έκυτταζεν έκεινος ήτενως.

Γραδεία

Πώς ήτο τό πρόσωπόν του;

Τόν ήτένισα άπορων.

— Δεν στέ έννοω, είπε. Τι έχουν αι Αθήναι μέτον Σμύρνη, οι τσαγκαράδες και τά άμαξια, οι άμαξέδες και οι δήμιοι; ...

— Δεν μ' έννοεις, ταχίπωρε; - έφωναξε μέτο ταχουλάρειων στόμφον. Διάβασε λοιπόν αυτό!

Και μοῦ έτεινε μίαν Αθηναϊκήν έφημερίδα ή έποικη γραφή την έξης ειδήσην, ποῦ μ' έκαμε νά σκεπτωμα περὶ μεταναστεύσεως εις την Νάποιον Αρχαιότην:

«Απερχαίσθη ήπο τού ήπουργείου ή λιθόστρωσις τῶν άδαν της πρωτειούσης. Πρώτον θά γίνη τημηκτική στρώσις έκ κυνολίθων γρανίτου, πρερ γομένου έκ της Μαύρης Θαλάσσης. Αι έργασίαι θά ξερίσουν άπό της πλατείας Συντάγματος μέχρι της παρόδου τού Ορθολιματρείου».

Νεύδων Νευρίδης

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φέθλα περασμένα τοῦ «Νουμά» πω- θούνται εις τό Κεντρικόν Ηρακτορείον τῶν Εφουμερίδων και εις τὰ κιόδκια τῶν πλατειῶν Συντάγματος Ήμονοίσας, Εθνικῆς Τραπέζης και Βουλῆς.

Ψιλικά

νεωτερισμοί, χίλια δυό πράγματα.

Γ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

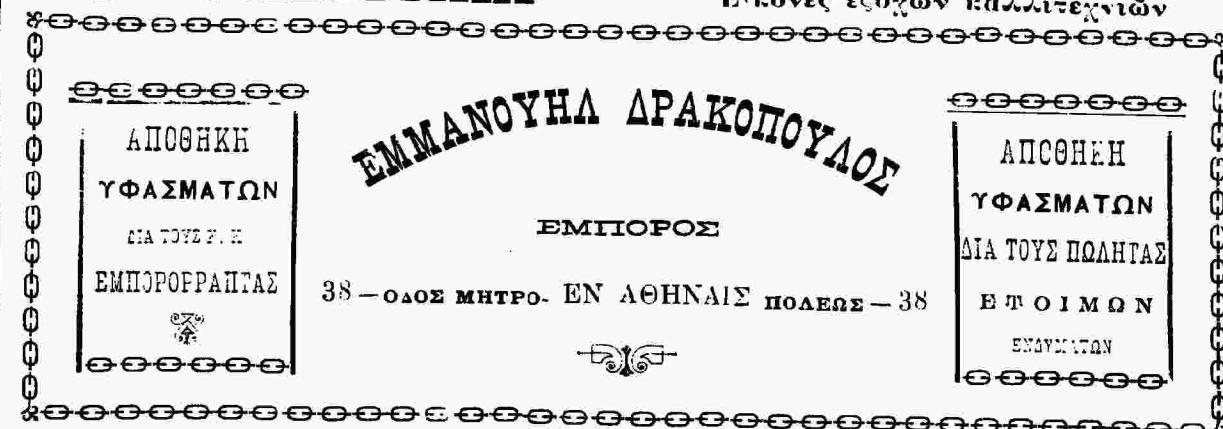
Ε μ π ο ο ο

9 - Οδός Εύαγγελιστρίας - 9

ΣΤΗ + ΣΤΟΑ ΛΙΖΙΕΡΗ

Ένα μόνον κατλιτεγνικόν έργοστάσιον γυναικείων καπέλλων και μία μόνον πλουσιωτάτη άποθήκη πτερών ύπόρχει — τό κατάστημα του κ.

Π. ΧΡΗΣΤΟΥΛΙΑ

Τακωθέλα

Ω! πολὺ ώραίον.

(Γ Γραδενίγχ γυρίζει τὴν κεφαλήν πρὸς τὰ έπισω ώσει πληγεῖται εἰς τὴν κερδίσιν. Τὸ γέρον τῆς άπλωνται πρὸς τὰς γυναικίκας της, ἐνῷ η Λουκρετία έννοήσασα τι ζητεῖ τῆς δίδει μίαν καρφίδα. Ή δύσιστα τρυπᾷ τὸ δρομιώμα τὸ κατάρροστον άπό καρφίδας)

Γραδενίγα

Σὲ έρωτῷ πῶς ήτο τό πρόσωπόν του; Ήρεμον, ςρροντι;

Τακωθέλα

Έφαίνετο οἵτι είχε στὰ ήλεφαρά του μίαν κατηφή σκέψιν. Τὰ μάτια του ήσαν ζωηρά και δλίγον σκυθρωπά.

Γραδενίγα

Άλλοι ώμιλει;

Τακωθέλα

"Οχι, δέν ώμιλει. Έφεινετο άρηγρημένυς Αρρού έπαυσε νά μέτωπαξτή έθηγαλε άπό την θήκην ένω μαχαίρι τό έποιον είχε στήν ζώντην του και έδουτηκε την αιχμήν του εἰς τὰ φιαλίδια διά νά την άρωματήσῃ ή την δηλητηριάσῃ, δέν είξεύρω τι άπό τά δύο. Ήγώ έτρεμα ένω τούς τρεις τούς βαρετές πλοκάμους. Τὰ χέρια μου μέσα σὲ κείνο τό μεγάλο χρυσό δάκτυο ήσαν σάν δύο φύλλα χαμένα. «Άλλα τί κάνεις, ήλλα τί κάνεις;» μοῦ έλεγεν ή Πανθέα

Δεκαπενθήμερον έπιστημονικὸν και καλ-

λιτεχνικὸν περιοδικὸν

Τίθεται : Γ ΑΞΙΩΤΗΣ και Γ. ΔΑΜΠΕΛΕΤ

Συνδι. έτησία Δρ. 10 **K** Εις τὴν «Κοιτικήν»

» έξαμπνος » 6 **P** συνεγγάζονται οι καλ-

» τρίμπνος » 4 **I** λίτεροι λόγιι και ή σπι-

» Τ **T** στήμονες, ίδιοι μας και

ένοι.

Διά τὸ έξωτερον δν **I**

Συνδρέτησία ήρ. 18 **K** Διά πάδαν αιτησίν :

» έξαμπνος » 6 **H** ιανθίστο «Κοιτική» 18η α;

τούς Αγ. Κονσταντίνου 20

Η «Κοιτική» είνε τὸ εύθυνότερον τῶν μηχρι τούδε έκδιθέντων περιοδικῶν

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΦΑΛΑΔΑ

18 - οδός Εύαγγελιστρίας - 18

Γυναικεία καπέλλα. Τιμή μηχανα-

βατικαί. Γούρτο Ηαριστινό

Ειδικότης

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ή «ΜΕΛΙΣΣΑ»

Παρό τὸν ναόν της Χορδοβεπλατι-

τίδης. Οικιακή κουζίνα.—Καθα-

οαιρότης.—Φτένια.—Ρετσι-

νάτο Θαυμάδιο

Καὶ μὲ διευθυντήν τὸν εύγενέστατον

ΕΥΑΓΓΕΛΟΝ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΝ

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ,